

ENTREVISTA A RICARD MERCADÉ I AURORA FERNÁNDEZ, ARQUITECTES

La Biblioteca Montserrat Abelló i Soler s'inaugura el 26 de gener de 2018. Situada al carrer dels Comtes de Bell-lloc, és un nou equipament cultural i de proximitat dissenyat per Ricard Mercadé i Aurora Fernández Arquitectes. Ocupa l'antiga fàbrica Benet i Campabadal (essent, en un principi, una fàbrica tèxtil i, posteriorment, de fabricació de vidre), i es recupera així un edifici representatiu de les Corts i de la seva història.

Avui tenim el plaer de parlar amb Ricard Mercadé i Aurora Fernàndez, els arquitectes responsables de la rehabilitació d'aquest edifici i del seu projecte.

Quines són les característiques principals de l'edifici?

R: Es tractava d'una antiga fàbrica, per tant era un edifici molt tancat perquè és un espai que es produïa material tèxtil. Aleshores la primera interpretació va ser convertir-lo d'espai tancat a espai obert, que és el que necessita un equipament públic.

A: I canviar-li el caràcter, perquè una fàbrica està pensada per màquines i treballar, i vam voler donar-li un caire més càlid, utilitzant la fusta i materials clars.

Per què una biblioteca?

R: Era una demanda del districte i és clar, quan hi ha unes demandes, el primer és analitzar si hi ha un edifici que es pugui “reciclar” per un nou ús. Aquest edifici era un magatzem de les carrosses de la festa major i estava molt degradat. I la zona d’oficines era una escola, ja buida.

A: Però realment és tot un encert, perquè la llum nord que tens aquí, al ser un espai de biblioteca, funciona molt bé.

Què destacaríeu d’aquest espai? Què és singular?

R: D’aquest espai el que destacaríem és la nau on ens trobem ara, l’espai de producció, un espai de gran alçada, molt esvelt i lluminós. Tot i que aquest espai estava molt maltractat, vam veure el seu potencial. És com una església, amb el seu ritme de columnes i, la il·luminació de nord, el millor sens dubte d’aquest edifici.

Com ha influït la catalogació patrimonial a l’hora d’afrontar el projecte?

A: El fet que estigués catalogat, ha fet que l’edifici s’hagi conservat ha facilitat que poguéssim accedir en un edifici d’aquestes característiques per crear un equipament. No era una catalogació estricta, sinó només catalogava la nau. De fet, vam tenir molt bona relació amb el departament de patrimoni, que ens van donar molta llibertat, i vam poder obrir la nau a l’exterior mantenint el caràcter interior de la nau.

R: De fet, la finestra de darrere va ser una de les intervencions més importants, perquè era una paret tancada i ara, s’obra l’edifici a la ciutat. Quan baixes pel carrer, sobretot en el capvespre, la biblioteca il·luminada és una visió magnífica.

Teniu alguna vinculació personal amb el projecte?

R: Han estat deu anys del projecte amb una relació molt intensa, realitzant tot el procés: des de la idea, la direcció d’obra fins el disseny del mobiliari.

A: A més conscient de l’oportunitat que se’ns presenten a la vida, participant en un projecte així t’ho prens amb una il·lusió que al final el vincle és més fort.

Quins han estat els reptes del projecte?

Tal com hem explicat, es tracta d'una fàbrica, que tenia l'espai de producció magnífica, però també hi havia un espai molt convencional, que eren les oficines. Així que la biblioteca articula aquests dos espais tan diferents, i ho hem resol creant buits i forats per relacionar les dues arquitectures.

A: L'altre repte va ser el tecnològic, que té a veure amb l'estructura i les instal·lacions, i ha fet que el resultat sigui molt natural i no es vegin aquestes intervencions. Per altra banda, el fet de reforçar l'estructura i que totes les instal·lacions quedin molt amagades s'ha pogut mantenir el caràcter original de la nau.

R: Perquè al final, com deia un director de cine, "El mejor director és el que no puedes ver", i aquí nosaltres també intentem que no es noti. Aquesta és la nostra actitud en general, no ser uns arquitectes invasius, sinó que intentem que domini l'edifici i que nosaltres estiguem en un segon pla.

A: I a vegades això dona molta feina -afegeix rient-.

R: Sí, l'altre en el fons és més fàcil.